

disputants-חולקים ◇ קודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator																				
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
כדי שתהא בהמה מצויה לעולי רגלים, ואע"ג דתנן: עד שלא הגיע הגורן - מותר למכור ולשחוט - ניהא לאיניש ליעביד מצוה בממוניה, והדר לזבון וליכול.	רבי תנחום בריה דרב חייא איש כפר עכו:																				!	◇
ואמאי קרי ליה גורן?																					‡	
דטבלה כגורן מדרבנן.																					!	◇
וכמה פרס?																					^	
אין פרס פחות מט"ו יום.	פירש ר' יוסי בר' יהודה:																				!	◇
מאי משמע?																					^	
פרוס - פלגא	ר' אבהו:																				!	◇
פלגא דמאי?																					^	
פלגא דהלכות פסח																					!	
שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם לפסח ל' יום	כי הא דתניא:																				!	◇
בכ"ט באדר, בא' בסיון.	בן עזאי:																				■	<
במאי קמיפלגי ר"ע ובן עזאי?																					^	
אדר הסמוך לניסן זימנין מלא זימנין חסר, זימנין דמיקלע ביום ל' זימנין דמיקלע בכ"ט, ומשום הכי לא קביע ליה זמן.	ר"ע סבר:																				! ■	◇
אדר הסמוך לניסן לעולם חסר, הילכך קביע ליה זמן בכ"ט באדר.	בן עזאי סבר:																				! ■	◇
באחד בסיון																					■	<
אידי דלא נפיש, אי אמרת ליקדים ליעשר - עד דמטי רגל שלמי להו.																					■	◇
בכ"ט באב וכו'.																					■	<
בן עזאי לטעמיה, דאמר האלולין מתעשרין בפני עצמן	[בן עזאי]																				■	◇
וליעשרינהו ביום ל'																					‡	
זימנין דמחסרין ליה לאב, ובעינן למיעבד הכירא בחדש וישן.																					!	
באחד בניסן בא' בסיון וכו'.	ר' אלעזר ור"ש:																				■	<
בא' בניסן - כרשב"ג דאמר ב' שבתות																					■	◇
בא' בסיון - כדאמרן																					■	◇
בכ"ט באלול - רבי אלעזר ור' שמעון לטעמייהו																					■	◇
בא' בתשרי ר"ה למעשר בהמה.	דאמרי: [ר' אלעזר ורבי שמעון]																				■	
ולמה אמרו בכ"ט באלול ולא אמרו באחד בתשרי - מפני שהוא י"ט וכו'.																					■	<
ותיפוק ליה דבעינן למעבד הכירא בחדש וישן																					‡	
חדא ועוד קאמר, חדא - דבעינן למיעבד הכירא בחדש וישן, ועוד - מפני שהוא י"ט, ואי אפשר לעשר בי"ט. משום סקרתא.																					!	◇
ר"מ אומר באחד באלול ר"ה למעשר בהמה, בן עזאי אומר וכו'.																					■	<
הואיל והללו אומרים כך, והללו אומרים כך - האלולין מתעשרין לעצמן.	תניא, בן עזאי:																				■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
וליהזי טעמיה דמאן מסתבך												ז	נה.	
וכי תימא דלא מצי קאי אטעמייהו												!	נה.	
כל חכמי ישראל דומין עלי כקליפת השום חוץ מן הקרח הזה	והתניא, בן עזאי:											ז	נה.	
מפי השמועה אמרוה, מפי חגי זכריה ומלאכי.	ר' יוחנן:											!	נה.	
כיצד אמר בן עזאי האלולים מתעשרין לעצמן - נולדו לו ה' באב וה' באלול - אין מצטרפין, ה' באלול וה' בתשרי - אין מצטרפין, ה' בתשרי וה' באב - מצטרפין.	תניא:												■	נה.
פשיטא												ז	נה.	
מהו דתימא כי היכי דמפסקי שנים מפסקי גרנות - קמ"ל												!	נה.	
חמשה לפני ראש השנה וחמשה לאחר ראש השנה - אין מצטרפין, חמשה לפני הגורן וחמשה לאחר הגורן - הרי אלו מצטרפין.	כדתנן:											■	נה.	
לדברי בן עזאי, נולדו לו חמשה באב, וחמשה באלול, וחמשה בתשרי - כונסן לדיר להתעשר, ונטל אחד מן האלולין, והשאר פטורין ממה נפשך: אי באחד באלול ר"ה - דאלול ותשרי מצטרפין ודאב פטורים, ואי באחד בתשרי ר"ה - דאב ואלול מצטרפין, דתשרי פטורין מאי אמרת לצרפו לגורן אחר - עשירי ודאי אמר רחמנא. ולא ספק.	רבא:												■	נה.
פשיטא												ז	נה.	
מהו דתימא לגזור דילמא אתי למישקל מהנך - קמ"ל.												!	נה.	
כיצד מעשרין: כונסן לדיר, ועושה להם פתח קטן כדי שלא יהו שנים יכולין לצאת כאחת, ומונה א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט', והוצא עשירי סוקר בסיקרא ואומר: ה"ז מעשר													■	נה.
לא סקרו בסיקרא, ולא מנאן בשבט, או שמנאן רבוצים, או עומדים, הרי אלו מעשרין.													■	נה.
היה לו מאה ונטל עשרה, עשרה ונטל אחד - אין זה מעשר	[תנא קמא]												◆	נה.
מעשר.	רבי יוסי בר' יהודה												◆	נה.
קפיץ אחד מן המניין לתוכן - הרי כולן פטורין, מן המעושרין לתוכן - כולם ירעו עד שיסתאבו, ויאכלו במומן לבעלים.													■	נה.
כיצד מעשר: כונסן לדיר, ועושה להם פתח קטן כדי שלא יהו שנים יכולין לצאת כאחד, ומעמיד אימותיהם מבחוץ והם מבפנים, וגועות ויוצאות לקראת אמן.	ת"ר:												■	נה.
ולפקינהו אינהו												ז	נה.	
יעבור כתיב - ולא שיעבירוהו												!	נה.	
ולשדי להו ירקא וליפקו לותיה												ז	נה.	
גזירה משום לקוח ומשום יתום.	רב הונא:											!	נה.	
(ויקרא כ"ז) כל אשר יעבור - פרט לטריפה שאינה עוברת	ת"ר:												■	נה.
תחת השבט - מצוה למנותן בשבט.													■	נה.
לא מנאן בשבט, או שמנאן רבוצים או עומדים מנין - תלמוד לומר: (ויקרא כ"ז) העשירי קדש - מ"מ													^	נה.
ואין לי אלא שקרא שמו עשירי, לא קרא שמו עשירי מנין - ת"ל: (ויקרא כ"ז) יהיה קדש - מכל מקום.													^	נה.
יכול היו לו מאה ונטל עשרה, עשרה ונטל אחד, יכול יהיו מעושרין - ת"ל: עשירי - ואין זה עשירי	[ת"ק]												◆	נה.
מעשר.	ר' יוסי בר' יהודה:												◆	נה.
מאי טעמיה דר' יוסי בר' יהודה?													^	נה.
סבר ליה כבא אלעזר בן גומל													!	נה.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
(במדבר י"ח) ונחשב לכם תרומתכם בשתי תרומות הכתוב מדבר, אחת תרומה גדולה ואחת תרומת מעשר, כשם שהתרומה גדולה ניטלת באומד ובמחשבה, אף תרומת מעשר ניטלת באומד ובמחשבה, ומעשר קרייה רחמנא תרומה, דכתיב: (במדבר י"ח) כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' תרומה נתתי ללוים לנחלה, ואיתקש מעשר בהמה למעשר דגן, מה מעשר דגן - ניטל באומד ובמחשבה, אף מעשר בהמה - ניטל באומד ובמחשבה.	דתניא אבא אלעזר בן גומל:									◊	!	■	נח: